

ALTERRA

WAGENINGEN UR

Afvaldumping in de natuur

Een verkennend onderzoek naar de omvang en achtergronden van afvaldumping in de natuur en een inventarisatie van mogelijke oplossingen

J.K. van Raffe
T.A. de Boer

Alterra-rapport 1530, ISSN 1566-7197

Afvaldumping in de natuur

Een verkennend onderzoek naar de omvang en achtergronden van afvaldumping in de natuur en een inventarisatie van mogelijke oplossingen

Dit onderzoek is uitgevoerd in opdracht van het ministerie van LNV, in het kader van programma BO-02-003-Beheer droge EHS (Ecologische hoofdstructuur).

Afvaldumping in de natuur

Een verkennend onderzoek naar de omvang en achtergronden van afvaldumping in de natuur en een inventarisatie van mogelijke oplossingen

J.K. van Raffe & T.A. de Boer

Alterra-Rapport 1530

Alterra, Wageningen, 2007

REFERAAT

J.K. van Raffe & T.A. de Boer, 2007. *Afvaldumping in de natuur; Een verkennend onderzoek naar de omvang en achtergronden van afvaldumping in de natuur en een inventarisatie van mogelijke oplossingen*. Wageningen, Alterra, Alterra-Rapport 1530. 37 blz.; 1 fig.; 1 tab.; 10 ref.

Hoewel beheerders afvaldumping een groot probleem vinden, is er tot nu toe nog maar weinig onderzoek gedaan naar de omvang, achtergronden en mogelijke oplossingsrichtingen. Vandaar dat bij het BO-cluster Ecologische hoofdstructuur een 'helpdeskvraag' is ingediend om het probleem te verkennen.

Trefwoorden: afval, afvaldumping, natuur, bos

ISSN 1566-7197

Dit rapport is digitaal beschikbaar via www.alterra.wur.nl. Een gedrukte versie van dit rapport, evenals van alle andere Alterra-rapporten, kunt u verkrijgen bij Uitgeverij Cereales te Wageningen (0317 46 66 66). Voor informatie over voorwaarden, prijzen en snelste bestelwijze zie www.boomblad.nl/rapportenservice

© 2007 Alterra
Postbus 47; 6700 AA Wageningen; Nederland
Tel.: (0317) 474700; fax: (0317) 419000; e-mail: info.alterra@wur.nl

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Alterra.

Alterra aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen.

Inhoud

Woord vooraf	7
1 Inleiding	9
2 Het probleem van afvaldumping	11
3 Redenen voor afvaldumping	17
4 Locaties waar afval wordt gedumpt	21
5 Mogelijke oplossingen	23
Literatuur	27
Bijlage 1 Vragenlijst Afvaldumping	29
Bijlage 2 Overzicht geïnterviewden	31
Bijlage 3 Tarieven voor het inleveren van grof huishoudelijk afval	33

Woord vooraf

De laatste tijd wordt naast zwerfvuil, ook regelmatig grof afval in de natuur gevonden. Mensen komen speciaal naar een natuurterrein om er afval te dumpen wat ze normaal bij de milieustraat van de gemeente zouden brengen. Er zijn signalen van beheerders dat afvaldumping een steeds groter probleem wordt. Desondanks is er tot nu toe nog maar weinig onderzoek gedaan naar de omvang, achtergronden en mogelijke oplossingsrichtingen. Vandaar dat bij het BO-cluster Ecologische hoofdstructuur een 'helpdeskvraag' is ingediend om het probleem te verkennen. Daartoe zijn onder andere een groot aantal telefonische interviews gehouden met medewerkers van Staatsbosbeheer en de Provinciale Landschappen. De namen van de medewerkers van Staatsbosbeheer en de Provinciale Landschappen die hebben meegewerkt, zijn vermeld in Bijlage 2. We willen hen in dit voorwoord bedanken voor hun bijdragen. Zonder hen zou dit onderzoek niet tot zinvolle resultaten hebben kunnen leiden. Ook willen we een aantal experts bedanken die informatie hebben aangedragen. Het betreft *Ester Veenendaal* van SenterNovem, J. Seves (gem. Wageningen) en Martijn van der Laan (Politie Gelderland-Midden, afdeling Milieu).

1 Inleiding

Aanleiding van het onderzoek

Afval¹ in natuurterreinen is altijd al een probleem geweest. Het afval in natuurterreinen bestaat uit zwerfafval en grof afval. Bij zwerfvuil gaat het om blikjes, flesje, snoeppapierjes en andere kleine rommel die mensen achterlaten in de natuur als ze er bijv. recreëren. Bij grof afval komen mensen speciaal naar een natuurterrein om er groter afval zoals puin, tuinafval, koelkasten, fietsen e.d. te dumpen. Het gedumpte grof afval, is schadelijk voor mens en natuur. Bovendien kost het opruimen tijd en geld. Beheerders zien illegale afvaldumping dan ook als een groot probleem. Er zijn signalen van beheerders dat de hoeveelheid afval die in de natuur gedumpt wordt, toeneemt. Dit blijkt onder andere uit een onderzoek van Staatsbosbeheer uit 2003 waarin de boswachters per e-mail is gevraagd naar veiligheid. 40% van boswachters die reageerden, constateerden een toename van afvaldumping (Van Winsum-Westra & De Boer, 2004).

Hoewel het probleem van afvaldumping in de natuur onderkend wordt, is er tot nu toe nog maar weinig onderzoek gedaan naar de omvang, achtergronden en mogelijke oplossingsrichtingen gedaan. Vandaar dat bij het BO-cluster Ecologische hoofdstructuur een 'helpdeskvraag' is ingediend om het probleem te verkennen.

Doel

Doel van dit onderzoek is inzicht verkrijgen in het probleem van afvaldumping en de mogelijke oplossingen hiervoor.

Vragen die beantwoord moeten worden zijn:

- wat is de omvang van het probleem (naar schatting);
- wat is de reden dat particulieren en bedrijven illegaal afval dumpen;
- op welke locaties wordt afval gedumpt;
- welke factoren bepalen de locatie van afvaldumping;
- wat wordt er nu aan het probleem gedaan en wat zijn andere mogelijkheden om het probleem op te lossen.

¹ Wat voor de een afval is, is voor de ander een grondstof. Wat afval is, hangt vooral af van wat degene die stoffen in handen heeft, ermee wil doen. Wil hij ze kwijt (weggooien), dan is meestal sprake van een afvalstof. Voorbeelden zijn groente-, fruit- en tuinafval (gft-afval), lege verpakkingen (bijvoorbeeld glazen potjes en kunststof flessen), bouw- en sloopafval of autowrakken. Volgens Van Dale is afval alles 'wat na een bewerking als nutteloze rest overblijft.' Eigenlijk is die definitie niet helemaal juist. Afval is namelijk niet altijd een nutteloze rest. In tegendeel zelfs, in Nederland wordt bijna 80% van het afval nuttig toegepast. Slechts een klein deel van het afval wordt echt weggegooid of vernietigd (www.vrom.nl, Dossier afvalstoffen)

Afbakening

Dit onderzoek gaat in op het probleem van afvaldumping. Onder afval wordt in dit rapport 'groot' afval verstaan zoals vuilniszakken, autowrakken, koelkasten, bouw materiaal, chemische afval etc. Het probleem van 'klein' afval (blikjes, flesjes, kauwgom etc), ook wel zwerfafval genoemd, valt buiten het kader van dit onderzoek. Het onderzoek beperkt zich tot afvaldumping in natuurterreinen buiten de bebouwde kom.

Het onderzoek beoogt geen uitputtende analyse te zijn van het probleem van afvaldumping. Het is een verkenning. Het onderzoek probeert het probleem inzichtelijk te maken.

Werkwijze

Binnen het onderzoek is eerst is een literatuurverkenning uitgevoerd. In de literatuur bleek echter maar weinig nuttige informatie te vinden. Er is daarom een vragenlijst opgesteld over afvaldumping in de natuur. De vragenlijst had betrekking op de omvang van het probleem, de redenen van afvaldump, de locaties en mogelijke oplossingen (zie Bijlage 1 voor de vragenlijst). Op basis van deze vragenlijst zijn telefonische interviews gehouden met beheerders van Staatsbosbeheer en beheerders (medewerkers beheer, hoofden terreinbeheer) van de Provinciale Landschappen in alle provincies (zie Bijlage 2 voor een lijst met geïnterviewden). Er is gekozen voor deze personen omdat ze doordat ze een groot areaal beheren een goed beeld hebben van wat er speelt in Nederland en er op basis van een relatief kleine steekproef (weinig personen) toch een representatief beeld kon worden gecreëerd voor de situatie in geheel Nederland (de geïnterviewde personen deden uitspraken over meer dan 100.000 ha natuur). De interviews leverden goede resultaten op en deze zijn de basis geworden voor dit rapport. Daarnaast zijn een aantal gesprekken gevoerd met deskundigen (*Ester Veenendaal* van SenterNovem, J. Seves (gem. Wageningen) en Martijn van der Laan (Politie Gelderland-Midden, afdeling Milieu).

2 Het probleem van afvaldumping

Afvaldumping in de natuur wordt door beheerders als een probleem gezien. In dit hoofdstuk wordt gekeken hoe groot het probleem is. Gekeken wordt naar het soort afval dat gedumpt wordt, de hoeveelheden die gedumpt worden en de impact van afvaldumping voor (met name) de beheerder.

Het soort afval dat in de natuur wordt gedumpt

De resultaten van de interviews geven aan dat er van alles en nog wat wordt gedumpt in de natuur. Het antwoord van Martijn Fliervoet (Brabants Landschap) geeft dit het beste weer. Hij antwoordt op de vraag wat er zoal in de natuur wordt gedumpt met: *Wat niet?*

Een aantal zaken springen er echter toch wel uit. Zaken die door veel (de meeste) beheerders worden aangetroffen, zijn:

- huisvuil (vuilniszakken);
- grofvuil (koelkasten, bankstellen, tv's, matrassen, fietsen);
- puin (bouw- en sloopafval);
- asbest;
- tuinafval;
- autobanden;
- afval uit XTC-fabriekjes of hennepplantages.

Eén of enkele beheerders noemen nog:

- kadavers;
- slachtafval;
- accu's;
- chemisch afval (chemicaliën, olie in blik, verfblikken);
- pakken reclamefolders, kranten;
- caravans, auto's.

Voor begrip van de kosten van afvaldumping is het interessant onderscheid te maken tussen:

- 'chemisch' afval zoals asbest, chemicaliën;
- overig afval.

Het verwijderen van chemisch afval brengt vaak extra kosten met zich mee. Soms moet het door gespecialiseerde bedrijven worden afgevoerd. Als het afval (mogelijk) tot verontreiniging heeft geleid is bodemonderzoek en mogelijk sanering van de grond noodzakelijk.

Niet in elke regio worden dezelfde zaken gedumpt. Door de beheerders van terreinen in de noordelijke provincies (Groningen, Friesland, Drenthe) en die van terreinen in Zeeland worden bijv. de drugsgelateerde zaken niet genoemd.

De hoeveelheid afval die in de natuur wordt gedumpt

a. Het aantal keren per jaar dat afval wordt aangetroffen

In totaal is (volgens schatting) 1084 keer afval gedumpt in de terreinen van de beheerders die zijn geïnterviewd. De beheerders die konden aangeven hoeveel afval er was gedumpt, deden uitspraken voor in totaal ongeveer 111.750 ha. Dat betekent dat er gemiddeld ongeveer elk jaar 1x vuil wordt gedumpt in elke 100 ha natuurterrein. De verschillen tussen de terreinen zijn groot. Bij sommige beheerders gaat het om enkele dumpingen per jaar, bij andere om enkele honderden op een vergelijkbaar oppervlak. Zo wordt er veel afval gedumpt in de provincies Limburg en Noord-Brabant. In Tabel 1 staan de aantallen afvaldumpingen in de terreinen van de geïnterviewden per jaar per provincie weergegeven. Bij het interpreteren van de tabel is het belangrijk te beseffen dat het gaat om schattingen van de beheerders zelf. De getallen zijn indicatief.

Tabel 1. Het totale aantal afvaldumpingen in de terreinen van de geïnterviewden per jaar per provincie en het aantal afvaldumpingen per 100 ha per jaar per provincie. De getallen zijn gebaseerd op schattingen van de beheerders en alleen indicatief.

Regio	ha beheerd door geïnterviewden	dumpingen/jaar	dumpingen/jaar/100ha
Noord-Holland	7000	17	0.24
Limburg	3300	252	7.64
Groningen	9650	104	1.08
Gelderland	7200	100	1.39
Friesland	25500	84	0.33
Flevoland	5900	95	1.61
Drenthe	13000	40	0.31
Brabant	14300	300	2.10
Zuid-Holland	5600	17	0.30
Zeeland	10500	25	0.24
Utrecht	3000	13	0.43
Overijssel	6800	37	0.54
TOTAAL	111750	1084	0.97

b. De hoeveelheid afval per keer

De hoeveelheid afval die illegaal gestort wordt in de natuur, varieert meestal tussen de inhoud van een enkele vuilniszak tot de inhoud van een aanhangwagen. Heel soms worden grotere hoeveelheden aangetroffen. Zo noemt een beheerder dat er een keer 300 banden zijn gestort en een andere keer 100 vaten met resten van XTC. Dit zijn echter uitzonderingen. Als de echt grote hoeveelheden buiten beschouwing worden gelaten gaat het om gemiddeld 0,5 tot 1,5 m³.

c. Meer of minder t.o.v. vroeger?

Zoals al in de inleiding is gezegd, bleek uit een onderzoek van Staatsbosbeheer in 2003 dat 40% van de geïnterviewde boswachters een toename constateerden van afvaldumping. Uit de interviews die in het kader van deze verkenning zijn gehouden blijkt ongeveer hetzelfde. 50% van de beheerders geeft aan dat het probleem de laatste jaren is toegenomen. De overige 50% zegt dat het stabiel is gebleven t.o.v. de jaren ervoor.

Schade door afvaldumping

Afval is schadelijk voor natuur, mens, milieu en landschap. Beheerders willen gedumpt afval niet in hun terrein. Ze verwijderen het doorgaans zo snel mogelijk. Redenen zijn:

- Afval hoort niet in de natuur (landschappelijke schade);
- Afval veroorzaakt een onveilig gevoel bij de mensen die in de natuur willen recreëren;
- Afval (m.n. tuinafval) leidt tot verrijking van de groeiplaats, waardoor er brandnetels en bramen gaan groeien;
- Tuinafval kan leiden tot exotische en ongewenste plantensoorten in natuurterreinen (bijv. Japanse duizendknoop, Reuzenberenklauw, Gele dovenetel, Maagdenpalm);
- Afval levert risico's op voor dieren; ze kunnen het eten en ziek worden of dood gaan door bijv. verstikking; dit kunnen ook huisdieren zijn; zo kan het storten van taxusafval leiden tot de dood van bijv. paarden;
- Afval levert soms milieuvuiling op; als chemische middelen worden gedumpt kan dit leiden tot bodem- en/of grondwaterverontreiniging;
- afval is soms gevaarlijk voor mensen als ze er mee in aanraking komen; dit kan bijvoorbeeld zo zijn bij chemisch afval of scherpe materialen (glas);
- afval trekt weer extra afval aan.

Kosten om gedumpt afval op te ruimen?

Het verwijderen van afval kost de beheerders tijd en geld.

Voor de 'normale' afvaldumpingen rekenen de beheerders dat ze gemiddeld 2-3 uur nodig hebben om het afval op te ruimen. Omgezet in euro's betekent dat bij een tarief van € 29,50 (Normenboek Natuur, Bos en Landschap - Alterra, 2006) dat de arbeidskosten om het vuil op te ruimen € 59 - 88,50 bedragen.

Naast de arbeidskosten, zijn er nog kosten voor transport. Uitgaande van een terreinwagen met aanhangwagen, zullen de kosten 40-50 cent per km bedragen (Van Raffe et al., 2002). De totale kosten hangen uiteraard samen met de afstand die moet worden afgelegd. Als er bijv. 30 km gereden moet worden om afval naar de stort te brengen, dan zullen de transportkosten dus € 12 tot € 15 bedragen.

Een derde kostencomponent zijn de stortkosten. Veel van de beheerders die zijn geïnterviewd, geven aan dat gemeenten stortkosten vragen voor het storten van afval dat in de terreinen van de beheerders is gedumpt. De hoogte van de stortkosten verschillen sterk van gemeente tot gemeente en zijn afhankelijk van het materiaal dat moet worden gestort. Zie verder het 'kader' in Hoofdstuk 3 en Bijlage 3.

Het is niet zo dat alle gemeenten stortkosten vragen voor het storten van afval. Bij een aantal gemeenten kunnen de beheerders het gedumpte afval gratis kwijt. In een enkel geval is een gemeente bereid afval op te komen halen uit het terrein. Dat gebeurt dan meestal alleen in geval van grotere hoeveelheden afval.

Het moeten betalen voor het storten van het afval is voor veel beheerders een grote frustratie. Zij verklaren een deel van de afvaldumping door het feit dat gemeenten het storten van afval lastiger en duurder hebben gemaakt (zie Hoofdstuk 3). De beheerders moeten vervolgens de rommel uit het terrein halen. Voor het storten van het afval moeten ze dan ook nog betalen aan de partij die in hun ogen het probleem heeft veroorzaakt. Ze zien dat als zeer onrechtvaardig.

Zoals hiervoor al is gemeld, brengt het verwijderen van asbest en chemisch afval vaak veel extra kosten met zich mee. Soms moet het door gespecialiseerde bedrijven worden afgevoerd. Als het afval mogelijk tot verontreiniging heeft geleid is bodemonderzoek en soms zelfs sanering van de grond noodzakelijk. De kosten daarvoor bedragen normaal gesproken 10-15.000 euro. Als extreem voorbeeld noemt Leo Smits van Staatsbosbeheer de vondst van een compleet XTC-lab in 2002 met kapotte vaten. De schade bedroeg in dat specifieke geval 1,5 miljoen euro.

Een aantal beheerders hebben geschat wat ze op jaarbasis kwijt zijn aan het illegaal dumpen van afval door burgers en bedrijven. Gemiddeld komt dat neer op ongeveer 188 euro per geval (exclusief de extreem dure gevallen). In dit bedrag zitten zowel de personeelskosten (tijd om het op te ruimen), de afvoerkosten en de kosten voor het storten van het gevonden afval.

Uitgaande van 188 euro per geval, zouden de kosten voor de beheerders die zijn geïnterviewd in totaal € 203.792 bedragen. Dit komt neer op € 1,82 per ha bos/natuur. Op basis van de kosten per ha, kan de totale schade voor het bos- en natuurbeheer worden geschat. Dit is dan voor 484.090 ha (oppervlakte bos en open natuurlijk terrein in 2003 - www.cbs.nl, 2007) x € 1,82 ofwel € 881.044,- per jaar (dit bedrag is uiteraard indicatief, want gebaseerd op schattingen en exclusief extremen).

Het bedrag per hectare is af te zetten tegen de totale kosten van bos en natuurbeheer. De kosten voor het beheer van bos bedroeg in 2005 gemiddelde € 236,- per ha/jaar (LEI, 2007). Dat wil dus zeggen dat de kosten die met dumpen van afval te maken hebben, een kleine 1% uitmaken van de totale kosten. Ook dit percentage is een indicatie.

Het bedrag van € 1,82 is ook af te zetten tegen de vergoedingen die het ministerie van LNV geeft aan beheerders van terreinen in het kader van de subsidieregeling Natuurbeheer (SN2000). Voor het basispakket bos bedroeg de beheerbijdrage in 2006 € 51,24 en voor basispakket heide € 42,70 (www.bosgroepen.nl, 2007). In 2007 (regeling PSN-Gelderland) ging het om respectievelijk € 53,87 en € 44,89 (www.groenloket.nl, 2007).

Overige risico's van afvaldumping

Naast het afval zelf, levert ook het dumpen van afval risico's op voor de beheerders als zij onverhoopt een illegale storter tegen het lijf lopen.

3 Redenen voor afvaldumping

Om het dumpen van afval te kunnen verminderen is het interessant te weten waarom mensen (en bedrijven) afval dumpen. Hiervoor zouden eigenlijk interviews gehouden moeten worden met de personen die afval dumpen. Dat is binnen dit onderzoek niet gebeurd i.v.m. het beschikbare budget en het praktische probleem de juiste personen op te sporen. Er is in deze verkenning volstaan met de inschattingen van de beheerders en beschikbare literatuur.

In dit hoofdstuk is onderscheid gemaakt tussen tussen:

- afval afkomstig van onwettige activiteiten (XTC, wiet of materialen om XTC te maken of wiet te kweken).
- 'legaal' afval (afval dat bij de gemeente kan worden aangeboden).

A. Afval van onwettige activiteiten

De motivatie achter het storten van afval afkomstig van onwettige praktijken heeft zonder twijfel te maken met het feit dat het niet kan worden aangeboden aan de gemeente om het te verwerken. De personen/organisaties moeten de afval toch ergens kwijt en storten dat illegaal o.a. in natuurgebieden.

B. 'Legaal' afval

Naast afval afkomstig van illegale activiteiten, wordt er in de natuur veel afval gevonden dat gewoon aan de gemeente kan worden aangeboden (in kliko's of bij het afvalstation). Toch doen mensen dat niet. Redenen die beheerders aandragen, zijn:

1. *De kosten voor het legaal storten van afval die personen en bedrijven moeten betalen als ze afval aan de gemeente (of afvalverwerker) aanleveren.* De beheerders die zijn geïnterviewd noemen bijna allemaal de kosten als belangrijkste motief. Ze hebben allemaal voorbeelden dat het aantal meldingen van afvaldumpingen omhoog ging als een gemeente bijv. DifTar ging invoeren. Het vragen van geld voor het afnemen van afval (afhankelijk van de hoeveelheid/gewicht) leidt ook volgens verschillende auteurs (bijv. Bartelings, 2003) tot een bepaalde mate van illegaal dumpen. Aan de andere kant noemen verschillende beheerders het verschijnsel dat het dumpen van afval eerst toenam na invoering van DifTar, maar dat het na enige tijd weer afnam tot (bijna) het oorspronkelijke niveau (het wordt dan weer gewoon om voor afval te betalen en elke keer met een zak vuilnis naar het bos rijden is ook zo wat). Ook uit verschillende onderzoeken die worden genoemd door het Afval Overleg Orgaan (2004), blijkt dat DifTar niet leidt tot een structurele toename van dumping van afval.

Overigens bestaat het meeste afval dat gedumpt wordt in de natuurterreinen uit afval dat niet onder DifTar valt, maar uit grof afval waarvoor betaald moet worden bij de afvalstations (zie ook het kader).

Kosten voor het storten van afval

Particulieren en bedrijven moeten betalen voor het inleveren van afval. Gemeenten zijn verantwoordelijk voor de inzameling van huishoudelijk afval van particulieren (mm Ester Veenendaal, SenterNovem). Gemeenten halen huishoudelijk restafval op (bijv. in klike of vuilniszak). Daarnaast kunnen inwoners grof huishoudelijk afval (afval dat niet in de klike of vuilniszak past of mag) aanbieden bij het afvalstation. Gemeenten zijn niet verantwoordelijk voor de inzameling van afval van bedrijven. Bedrijven hebben vaak een eigen inzamelaar.

De gemeenten verrekenen de kosten voor het verwerken van afval van hun inwoners via gemeentelijke belastingen (bijv. via de afvalstoffenheffing of reinigingsrecht). Iedereen betaalt dan even veel of je nu veel of weinig afval aan de gemeenten aanlevert. De laatste tijd gaan steeds meer gemeenten over op een systeem waarbij de hoeveelheid geld die betaald moet worden voor het inleveren van huishoudelijk restafval, samenhangt met de hoeveelheid die wordt aangeboden. Dit systeem heet DifTar.

In 2003 hadden bijna 140 gemeenten een DifTar-systeem (Afval Overleg orgaan, 2004). Het betrof vooral kleine en weinig stedelijke gemeenten in Limburg, Noord-Brabant, Gelderland en Overijssel (zie ook Figuur 1).

Figuur 1. Gemeenten die in 2003 een DifTar-systeem hadden. (Bron: Afval Overleg Orgaan, 2004).

Wat betreft het grof afval is er ook geen uniformiteit. Wat en hoeveel een gemeente rekent en waarvoor betaald moet worden, verschilt van gemeente tot gemeente. De prijzen zijn afhankelijk van het soort afval en de aangeboden hoeveelheid. In sommige gemeenten geldt een maximale hoeveelheid per maand. Er is geen overzicht van de bedragen die gemeenten berekenen voor aangeleverd afval (m.m. Esther Veenendaal, SenterNovem). Om toch een indruk te krijgen, staan in Bijlage 3 de tarieven van een aantal gemeenten die de tarieven via internet publiceren.

2. *Gemakzucht.* Het op een legale manier afkomen van grof vuil wordt steeds minder eenvoudig. Vroeger werd het gewoon opgehaald bij de mensen thuis. Nu moet het worden aangeboden bij een soms ver weg gelegen afvalstation. Het is dan gemakkelijker de rommel buiten de auto te zetten op een plek waar je toch langs rijdt.
3. *De openingstijden van de afvalstations.* Afvalstations zijn niet altijd open. Als een aanbieder van afval voor een dichte deur komt, kan hij besluiten het te dumpen. Ook een lange rij voor het afvalstation kan er toe leiden dat het afval in de natuur beland.
4. *Onwetendheid.* Mensen denken dat het geen kwaad kan. Dit geldt vooral voor tuinafval. Mensen zijn onbekend met de schadelijke gevolgen en denken dat het groen uit de tuin niet slecht is voor de natuur. Het vergaat immers wel. Ook dumpen mensen afval bij vuilnisbakken omdat ze weten dat het dan gewoon wordt meegenomen. Ze beseffen (soms) niet dat het de beheerder tijd en geld kost om het op te ruimen.
5. *De pakkans en de strafmaat.* De kans om gepakt te worden tijdens het illegaal dumpen van wat afval is niet erg groot. Zelden wordt een overtreder op heterdaad gepakt. En als hij wordt gepakt, zijn de consequenties te overzien. Bij kleine hoeveelheden en een heterdaad moet de vervuiler soms het materiaal alsnog opruimen. Als het al is opgeruimd door de beheerder, dan moet hij de kosten betalen voor het verwijderen van het afval en een boete betalen van € 250,- euro of meer. Bij bodemverontreiniging kunnen de kosten overigens wel aardig oplopen omdat dan de saneringskosten van de grond worden doorberekend.

4 Locaties waar afval wordt gedumpt

Afval wordt in de natuur gedumpt. In de praktijk blijkt het op sommige plekken veel vaker dan op andere plekken te gebeuren. Voor het oplossen van het probleem van afvaldumping is het relevant te weten op welke plekken mensen het afval het liefst wegzetten.

Locaties waar afval wordt gedumpt

Beheerders noemen een aantal plaatsen waar afval wordt gedumpt. Het betreft:

- rustige weggetjes - soms doodlopend - het liefst niet te ver het bos in;
- stille parkeerplaatsen.

Daarnaast wordt er:

- soms afval gedumpt door mensen die aan de rand van het bos wonen (de bewoners 'gooien dan het tuinafval over de schutting');
- soms afval 'legaal' gedumpt in/naast vuilnisbakken (en containers) van de beheerder.

Factoren die bepalen op welke locaties afval wordt gedumpt

Eigenlijk zijn er maar enkele factoren die bepalen of een locatie geschikt is om afval te dumpen, en wel:

- het moet bereikbaar zijn met een auto (met aanhanger);
- het moet er stil zijn (er moet weinig kans zijn om gezien te worden).

5 Mogelijke oplossingen

In dit hoofdstuk worden een aantal oplossingen op een rij gezet voor het probleem van afvaldumping in de natuur. Een deel van de oplossingen kan door beheerders in de praktijk worden gebracht (of wordt al in de praktijk gebracht). Een aantal andere oplossingen zijn maatschappelijk van karakter. Om die door te kunnen voeren, is medewerking van lokale en/of landelijke politiek noodzakelijk.

Afsluiten wegen en paden, herinrichting

Door een terrein anders in te richten, kan het dumpen van afval soms worden beperkt.

Zo kan het verplaatsen van een parkeerterrein naar een gebied waar huizen staan, leiden tot minder stort, doordat er meer sociale controle is en storters liever niet gezien worden. Om dezelfde reden kan het zinvol zijn bepaalde groenstroken weg te halen.

Daarnaast helpt het om zaken die afval blijken aan te trekken, te verwijderen. Het gaat dan vooral om afvalbakken.

Tot slot kunnen beheerders wegen en parkeerplaatsen afsluiten. Meestal verplaatst het probleem zich dan, naar de randen van het terrein (vlak voor de slagboom), of naar terreinen van anderen. Het afsluiten van wegen en parkeerplaatsen heeft natuurlijk ook andere effecten dan alleen een vermindering van het gedumpte afval op bepaalde plekken. Het betekent ook dat recreanten minder makkelijk het bos in kunnen. Ook beheerders zelf en hulpdiensten kunnen worden belemmerd in hun functioneren.

Verwijderen afval

Alle beheerders verwijderen het afval zo snel mogelijk. Afval trekt ander afval aan.

Voorlichting

Een aantal mensen stort afval omdat ze niet weten dat ze daar schade mee berokkenen. Ze denken dat het afval toch wel verteert of dat de rommel rond vuilnisbakken toch wel wordt meegenomen. Door specifieke voorlichting kan voorkomen worden dat afval gedumpt wordt.

Maken van afspraken met bewoners

In gebieden waar bewoners aan het bos wonen en afval dumpen bij 'hun grote buur', kan het helpen met de mensen te gaan praten en afspraken met hen te maken.

Het gratis en makkelijk maken van het storten van afval bij gemeenten

Het dumpen van afval kan natuurlijk (deels) worden opgelost door de redenen waarom mensen afval dumpen weg te nemen.

De redenen om tuinafval, puin etc. te dumpen zijn volgens de beheerders vooral de kosten die het afleveren bij de gemeenten met zich meebrengt en gemakzucht van de mensen. Wetenschappelijk viel deze relatie binnen dit onderzoek niet vast te stellen. Wel lijkt het logisch dat deze twee aspecten belangrijke redenen zijn dat particulieren en bedrijven afval in de natuur dumpen. De genoemde oorzaken kunnen in principe door de gemeenten worden weggenomen door het storten van afval goedkoper (gratis) en makkelijker maken. In een aantal gemeenten is dat ook nog steeds het geval. Als het afval gratis wordt opgehaald bij de mensen, zal het storten van afval voor velen geen aantrekkelijk alternatief meer zijn en zal het ook veel minder voorkomen. Dit betekent dan wel dat gemeenten acties moeten ondernemen. Het makkelijker en gratis maken van het storten van afval betekent voor hen meestal dat ze een aantal stappen terug in de tijd moeten zetten. De keuzes om geld te vragen voor het verwerken van aangeboden afval en het ophalen af te schaffen, zijn door de gemeenten zeer bewust gezet. Het niet meer ophalen van grofvuil betekent voor gemeenten een aanzienlijke kostenbesparing. Het doorrekenen van kosten voor afvalwerking aan burgers wordt deels gedaan om kosten te besparen en daarnaast om een bepaalde bewustwording te bereiken. Uit kleine onderzoeken van gemeenten zelf blijkt dat het doorrekenen van kosten tot een minder grote afvalstroom leidt. Het is niet te verwachten dat veel gemeenten bereid zijn om hun huidige beleid terug te draaien.

Het gratis maken van het storten van afval zal overigens nooit een oplossing zijn voor het dumpen van afval afkomstig van illegale activiteiten. XTC-laboratoria en weetplantages zullen hun afval alleen bij de vuilstort aanbieden als ze geen risico lopen om te worden opgepakt en vervolgd.

Meer toezicht, hogere straffen

De kans om gepakt te worden, is niet erg groot als je ergens vuil dumpt. Bovendien zijn de consequenties daarvan vaak niet bijzonder groot. De vervuiler zal doorgaans de opruimkosten moeten betalen en een boete van 250 euro of meer. Het dumpen van afval kan worden tegengegaan door het risico om gepakt te worden te vergroten. Risico is hier de kans gepakt te worden maal de gevolgen van het gepakt worden.

De straf die staat op het dumpen van afval wordt bepaald door justitie. Mogelijk dat het fors verhogen van de strafmaat het afvaldumpen kan tegengaan.

De pakkans kan worden vergroot door meer blauw en groen-blauw (BOA's) en groen (gewone boswachters) op pad te sturen. Beheerders kunnen zelf meer BOA's inzetten. De aanwezigheid van meer toezichthouders zal er waarschijnlijk toe leiden dat afval minder wordt gestort in een bepaald gebied waar frequent wordt gecontroleerd. Het aantal overtreders dat gepakt zal worden, zal waarschijnlijk niet echt toenemen. Het inzetten van extra toezichthouders is duur, zeker omdat er heel veel oppervlak is waar gesurveilleerd moet worden. Het is de vraag of de kosten van extra toezichthouders opwegen tegen de besparingen als gevolg van minder afvaldumping.

Een alternatief is het plaatsen van camera's op en bij plekken waar veel wordt gestort. Een ander alternatief is het stimuleren van burgers op te letten en melding te doen van het dumpen van afval en bijv. kentekens van auto's door te geven van personen die illegale activiteiten bedrijven.

Een optie die kan helpen daders te vinden, is een betere afstemming met de plaatselijke gemeenten en politie over het achterhalen (bijv. op basis van gevonden adressen) en het vervolgen van de daders. Overigens geven de beheerders aan dat alleen het vinden van een adres niet volstaat om een dader te kunnen pakken. Je kunt de persoon in kwestie eigenlijk alleen vervolgen na een heterdaad of een bekentenis.

Verminderen negatieve consequenties voor beheerders

Mensen produceren het afval en moeten het vervolgens weer kwijt. De maatschappij werpt bovendien bepaalde drempels op die er toe leiden dat mensen afval gaan dumpen i.p.v. het op een legale manier aan te bieden aan de gemeente. Voor het inleveren van afval moet betaald worden en bovendien is het niet mogelijk het afval altijd en overal weg te brengen. Afval van illegale activiteiten wordt per definitie niet ingeleverd.

Bedrijven en particulieren storten daarom soms afval in de natuur en ook uit gemakzucht. De beheerder wordt dan opeens eigenaar van het afval. Om van het afval af te komen moet hij kosten maken (a.g.v. inzet van mens en machine) en dan vraagt de maatschappij (de gemeente) soms ook nog te betalen voor het inleveren ervan bij het afvalstation. Dit wordt door de beheerders als zeer onrechtvaardig gezien.

Aan dat gevoel van onrechtvaardigheid kan wat worden gedaan door het leed van de beheerders te verzachten.

Een mogelijkheid is om de beheerders te compenseren voor de kosten. Dit komt gemiddeld neer op € 1,88 per ha (op basis van de zeer globale schatting van dit onderzoek). Deze compensatie zou toegedeeld kunnen worden door iedere beheerder hetzelfde bedrag per ha toe te kennen, bijvoorbeeld door het subsidiebedrag voor het beheer van bos- en natuurterrein (SNP) te verhogen. Maar in sommige regio's blijken de kosten a.g.v. afvaldumping veel hoger te liggen dan in andere. Een algemene bijdrage is dan niet eerlijk en eigenlijk ongewenst.

Een andere optie, die ook al veel wordt gehanteerd, is dat beheerders afval dat in het terrein is gedumpt, gratis mogen aanbieden aan de gemeente (die het probleem in de ogen van de beheerders) deels heeft veroorzaakt. In het geval van grote hoeveelheden, zou de gemeente het afval kunnen ophalen uit het terrein en zo de consequenties van hun beleid t.a.v. de beheerders verder kunnen verzachten.

Voor extreme situaties (bijv. als er chemicaliën in het milieu terecht zijn gekomen en er bodemonderzoek en/of bodemsanering moet plaatsvinden) zou een fonds kunnen worden opgezet waaruit zeer hoge kosten kunnen worden betaald. Nu kan het zo zijn dat een beheerder die zijn terrein openstelt, plots wordt geconfronteerd met zeer hoge kosten. Een beheerder schetst zelfs het scenario dat een eigenaar van een stuk terrein failliet zou kunnen gaan als gevolg van een illegale afvaldumping.

Literatuur

Afval Overleg Orgaan, 2004. Eerste hulp bij discussie over DifTar. Notitie AOO 2004-05. Utrecht.

Alterra, 2006. Normenboek Natuur, Bos en Landschap 2006; Tijd- en kostennormen voor inrichting en beheer van natuurterreinen, bossen en landschapselementen. Alterra, Wageningen.

Bartelings, H., 2003. Municipal Solid Waste Management; problems: an applied general equilibrium analysis. Wageningen Universiteit, Wageningen. Proefschrift.

LEI, 2007. Bedrijfsuitkomsten in de Nederlandse particuliere bosbouw over 2005. Lei, Den Haag. Rapport 1.07.01.

SenterNovem Uitvoering Afvalbeheer. 2005. Afvalstoffenheffingen 2005. Utrecht: SenterNovem.

Van Raffe J.K. & J.J. de Jong, R.J.A.M. Wolf & R.A.M. Schrijver, 2002. Bedrijfsdiagnose bosbedrijven; een methode voor bedrijfsonderzoek & Diagnose; software voor het analyseren van bosbedrijven. Alterra, Wageningen. Alterra-rapport 440 incl. software.

Van Winsum-Westra M. & T.A. de Boer, 2004. (On)veilig in bos en natuur?; een verkenning van subjectieve en objectieve aspecten van sociale en fysieke veiligheid in bos- en natuurgebieden. Alterra, Wageningen. Alterra-rapport 1060.

www.bosgroepen.nl

www.cbs.nl, 2007

www.groenloket.nl

www.vrom.nl

Bijlage 1 Vragenlijst Afvaldumping

Vragenlijst Afvaldumping

16 april 2007

Afvaldumping is het doelbewust achterlaten van afval, al dan niet verpakt, op plaatsen die hier niet voor zijn bedoeld. Het gaat om 'groot' afval zoals vuilniszakken, autowrakken, koelkasten, bouw materiaal, chemisch afval etc.

Algemene gegevens

1. Hoe heet u?
2. Voor welke organisatie werkt u?
3. Wat is uw functie?
4. In welke regio/provincie bent u actief?
5. Wat is de dichtstbijzijnde plaats (i.g.v. een beheerder)?
6. Wat is de afstand tot die plaats?
7. Wordt in die plaats DifTar gehanteerd?
8. Hoe groot is het gebied dat u beheert (waarover u informatie kunt geven)?

Omvang van het probleem afvaldumping

9. Hebt u te maken met afvaldumping in uw terreinen? (incl. mest uitrijden)
10. Wat wordt er gedumpt?
11. Hoe vaak is het in 2006 voorgekomen?
12. Is het meer of minder geworden t.o.v. de jaren daarvoor?
13. Wat is de hoeveelheid die wordt gedumpt?

Locatie van afvaldumping

14. Waar wordt het afval gedumpt? / Waar in natuurterreinen?
15. Welke factoren bepalen de locatie? (bijv. bereikbaar met auto)
16. Zijn er regionale verschillen? (stad / land) / drukke/rustige gebieden

Schade door afvaldumping

17. Wat is de schade? (tijd, kosten, milieu, rommel / hoort er niet, een onveilig gevoel, voor natuur - dieren die het eten / verstikken, vervuiling (milieu), gevaar voor mensen, risico's als een illegale storter wordt betrap)
18. Waarom dumpen mensen afval? (DifTar, illegale zaken kwijtraken)

Oplossingen voor afvaldumping

19. Wat wordt aan het probleem gedaan? (toezicht BOA's)
20. Helpt dat?
21. Welke andere oplossingen zijn er? (afsluiten weg voor auto's, situering parkeerplaatsen (bij drukke routes, huizen?), opruimen rommel)

Bijlage 2 Overzicht geïnterviewden

Geïnterviewden Staatsbosbeheer

A. Bouw	BE Heuvelrug Noord
R. Ouwerkerk	District Limburg
J. Dommerholt	BE Westerwolde Groningen
J. Boterman	BE Ugchelen
Y. de Vries/E. Beijk	BE Zuidoost Friesland
L. Smits	BE Lelystad
K. Matthijs	BE Dronten Flevoland
J. Tiemens/L. Trul	BE Drents-Friese Wold
S. Smits	District Peel en Kempen
N. Berg	District Zuid Vleugel Randstad
H. v/d Weele	District Zeeland
A. Rouwhof	BE Sallandse Heuvelrug
P. Postma	District Veenweiden

Geïnterviewden Landschappen

E. Kuiper	Landschap Noord-Holland
N. Cordewener	Het Limburgs Landschap
B. Speelman	Het Groninger Landschap
A. Stokman	Geldersch Landschap en Geldersche Kasteelen
P. de Wit	It Fryske Gea
K. Stapensea	Het Flevo-Landschap
T. Bezuijen	Het Drentse Landschap
M. Fliervoet	Het Brabants Landschap
K. Bevington	Het Zuid-Hollands Landschap
F. Schenk	Het Zeeuwse Landschap
B. Biemans/T. Lubach/A. van den Hoorn	Het Utrechts Landschap
G. Pastink	Landschap Overijssel

Bijlage 3 Tarieven voor het inleveren van grof huishoudelijk afval

In deze bijlage staan de tarieven die (een willekeurige selectie van) gemeenten berekenen aan particulieren die grof huishoudelijk afval inleveren.

Gemeente Tynaarlo

Zelf brengen naar de milieustraat:

€ 0,14 per kilo, zowel voor grof vuil als grof tuinafval, met een minimum van € 2,80 per aanbieding.

- Het vastbedrag met:

een personenwagen, € 6,00

een aanhanger met één as, € 9,00

een aanhanger met twee assen, € 13,00

Ophalen van grof huishoudelijk afval/elektr(on)ische apparatuur:

A. het op aanvraag aan huis ophalen van grof huishoudelijk afval en afgedankte elektrische en elektronische apparatuur op de reguliere ophaaldag tot en met 1 m³, € 39,00

B. elke 1 m³ of gedeelte daarvan, waarmee de hoeveelheid van 1 m³ wordt overschreden, 26,00

C. het op aanvraag op een andere werkdag (*niet zaterdag*) aan huis ophalen van afval buiten de reguliere ophaaldag tot en met 5 m³, € 124,00

D. elke 5 m³ waarmee de onder A en/of C genoemde hoeveelheid wordt overschreden, per 5 m³ of gedeelte daarvan, € 124,00

Gemeente Werkendam

Binnen de gemeente bevinden zich milieustations in Hank en Werkendam. Hier kunt u uw afvalstoffen aanbieden. De milieustations zijn met name bedoeld voor afvalstoffen die u niet mee kunt geven met het huishoudelijk afval.

Voorwaarden:

U kunt hier extra afval (meestal grof huisvuil) kwijt wat niet met de wekelijkse afvalinzameling kan worden meegegeven. Te denken valt aan:

- Grof restafval;
- Grof tuinafval;
- Klein chemisch afval (dit kan nooit met het gewone huisvuil worden meegegeven);
- Bouwpuin;
- Asbest (mits goed verpakt);
- Huisraad;
- Wit- en bruingoed;
- Oud ijzer;
- Grond;
- Hout, dakleer en bielzen;
- Autobanden;
- Tempex en hard plastic.

Kosten:

Het aanbieden van de meeste herbruikbare afvalstoffen op de milieustations is gratis. Voor een aantal afvalstoffen geldt een tarief van 4, 5 of 6 eurocent per kilo.

Gemeente Westland

Binnen de gemeente Westland zijn er verschillende mogelijkheden om uw grofvuil in te leveren. In alle kernen met een gemeentewerf zijn de werven dagelijks open voor het brengen van grofvuil. Op iedere werkdag van 13.00 tot 16.00 uur en op iedere zaterdag tussen 08.30 en 11.30 uur. Voor grofvuil geldt een maximale hoeveelheid van 3 m³ per maand. Voor puin is dit maximaal 0,5 m³ per maand. U hoeft voor het brengen van grofvuil geen telefonische afspraak te maken.

Als u uw grofvuil wilt laten ophalen door de gemeente, dan moet u dit aanmelden op telefoonnummer:

(0174) 673 499. U kunt uw melding uiterlijk tot 12.00 uur op de dag voorafgaand aan de geplande ophaaldag melden. Voor het ophalen van grofvuil wordt een bedrag in rekening gebracht van € 12,50 per afvalstroom met een maximum van 3m³. De afvalstromen zijn: "brandbaar", "ijzer, wit- en bruingoed" en "takken en snoeihout". Voor de kosten ontvangt u een rekening.

Gemeente Maassluis

De Milieustraat is gevestigd aan de Heldringstraat 6. Inwoners van Maassluis (legitimatiebewijs meenemen!) kunnen hier gratis zelf verschillende soorten afval gescheiden inleveren, namelijk:

- Klein chemisch afval (producten herkenbaar aan een logo van een afvalcontainer met een kruis er door op de verpakking);
- Grof vuil;
- Al dan niet herbruikbaar puin (per keer max. 1 m³, met een max. van 3 m³ per maand);
- Restafval (huisvuil);
- Tuinafval;
- Snoeihout en hout;
- Koelkasten, gasfornuizen, wasmachines en ander witgoed;
- Papier en karton;
- IJzer en metalen;
- Glas;
- Textiel;
- TV toestellen, radio's, computers, beeldschermen, geluidsapparatuur en ander bruingoed;
- Alle elektronische apparaten.

Gemeente Venlo

Grofvuilregeling

Het grofvuil mag niet samen met het restafval aan de straat worden gezet. Iedereen kan het grofvuil zelf wegbrengen naar het Milieustation aan de James Cookweg.

Kunt u uw grofvuil niet wegbrengen? Geen probleem, 6 keer per jaar (op vastgestelde data) kunt u uw grofvuil aanbieden als u vooraf de scheurkaart uit de afvalwijzer heeft opgestuurd. De kosten voor deze service zijn ? 10,- per keer. Voor

meubels en bouwpuin gelden andere regels. U kunt dit allemaal terugvinden in de afvalwijzer.

Grofvuil is vaak erg geschikt om te worden hergebruikt. De kosten van het verwerken tot nieuwe producten zijn veel lager dan storten of verbranden bij restafval. Bovendien zijn de vuilniswagens niet geschikt om zowel containers als grofvuil te laden. Tot slot houden we op de nieuwe manier de straat schoon en daar hebben we allemaal plezier van.

Gemeente Dronten

De milieustraat is gevestigd aan De Schipbeek 30 in Dronten (op het bedrijventerrein Business Zone Delta Oost). U kunt hier uw afval, dat niet in de container mag of past, gescheiden aanleveren. De milieustraat stelt ons, geholpen door u, in staat het afval beter te scheiden. Hierdoor belasten we het milieu minder en we beperken de kosten van verwerking.

Ieder huishouden in de gemeente Dronten die afvalstoffenheffing betaalt, ontvangt een gebruikerspas voor de milieustraat. Bij elk bezoek aan de milieustraat hebt u deze pas nodig. Met deze pas hebt u toegang tot de milieustraat en kunt u jaarlijks 300 kilo afval gratis aanbieden, de zogenaamde vrije brenghoeveelheid. Deze vrije brenghoeveelheid heeft betrekking op het afval dat valt in de categorieën hoog- of laagtarief. Afval met het gratis tarief mag u altijd vrij aanbieden. Bij het in- en uitrijden van de milieustraat wordt uw auto, eventueel met aanhangwagen, gewogen. Het verschil in gewicht wordt geregistreerd.

Wij hanteren de volgende indeling en tarieven:

gratis

bruin- en witgoed, klein gevaarlijk afval (KGA), textiel, glas, papier, autobanden zonder velg, asbest (speciaal verpakt, maximaal 3 platen per keer, van te voren aangemeld (zie de [milieukalender](#) voor meer informatie).

laag tarief

€ 0,03 per kilo voor groenafval, schoon puin en schone grond

hoog tarief

€ 0,09 per kilo voor het overige afval, waaronder oud ijzer.

Gemeente Oosterwolde

Voor het brengen van grof afval, naar de milieustraat, geldt een "slagboomtarief" dat afhankelijk is van de grootte van het vervoer waarmee het afval gebracht wordt. Dit "slagboomtarief" geldt niet voor alle soorten afval. Voor afval afkomstig van bedrijfsmatige activiteiten wordt een bedrijfsafvaltarief per m3 in rekening gebracht. Zakken (huishoudelijk) afval worden niet geaccepteerd.

Hieronder vindt u een overzicht van de kosten per afvalsoort en eventueel het vervoersmiddel:

Slagboomtarief per bezoek	Grof huishoudelij k afval	(Grof) tuinafval	Puin (schoon)	Bouw- en sloopafval
---------------------------	---------------------------------	---------------------	------------------	------------------------

Personenauto of kleiner vervoer	€ 5,-	€ 3,- *	€ 1,-	€ 5,-	
Personenauto met laadvloer of aanhanger tot 2,5 m.	€ 10,-	€ 5,- *	€ 3,-	€ 10,-	
Personenauto met laadvloer of aanhanger vanaf 2,5 m.	€ 25,-	€ 10,- *	€ 10,-	€ 25,-	
Overige voertuigen:	Basistarief voor de eerste 4 m ³	€ 25,-	€ 10,- *	€ 10,-	€ 25,-
	Boven 4 m ³ : verhoging per m ³	€ 10,-	€ 5,- *	€ 3,-	€ 10,-

Kosteloos af te leveren afval (onder voorwaarden):

Herbruikbaar afval:

Het brengen van herbruikbare afvalstoffen uit huishoudens is gratis, mits strikt gescheiden aangeleverd.

Onder herbruikbaar afval wordt verstaan:

papier en karton (niet bij het oud papier hoort: in plastic folie geseald (reclame)drukwerk en ander plastic; drankkartons (melk- en sappakken); diepvriesverpakkingen; vuile pizzadozen; behang; gebruikte zakdoekjes of keukenrol; wegwerpluiers)

glas: flessen, potten en vlakglas (geen autoruiten, thermopane of gewapend glas)

textiel, kleding en schoenen

metalen en blik

(WeB) Wit- en bruingoed: televisie, koelkast, diepvriezer en audio-apparatuur e.d.

kleine huishoudelijke apparatuur: koffiezetapparaat, strijkijzer, mixer, föhn, telefoon, computer enz. (inleveren bij het KCA-depot).

Klein Chemisch Afval en asbest

Ook voor KCA en asbest geldt geen slagboomtarief.

KCA (batterijen, afgewerkte olie, verf, lijm e.d.)

Asbest: voor particulieren gratis, tot een maximum van 35 m² per jaar. Het asbest dient in handzaam formaat goed verpakt te worden in stevig plastic, dichtgeplakt met tape. Bij het afladen wordt u niet geholpen door het aanwezig personeel. Dit i.v.m. de mogelijke risico's die hieraan verbonden zijn. Asbest dat niet goed verpakt is wordt niet geaccepteerd! Er wordt géén asbest opgehaald.

Wie	Halen	Wat halen	Brengen	Bijzonderheden
Amsterdam	gratis	alles	gratis	alles
Apeldoorn (diftar)	maximaal 3x per jaar met afschrijving van 100 kilo per keer en maximaal 1 m ³ , daarna € 29,75 per m ³		met grofvuilpas gratis tot maximaal 300 kilo per jaar, daarboven of zonder pas € 1,68 per 10 kilo.....	milieustraat gecombineerd met kringloopwinkel
Den Helder	gratis, geen restrictie op hoeveelheid of aantal keren per jaar. KCA 2x per jaar via chemobox	grof vuil m.u.v bouw- en sloopafval, puin, grond, graszoden	gratis, ook tuinafval. Bouw- en sloopafval alleen brengen tegen betaling	samenwerking met kringloopwinkel, ook tuingrond en graszoden gratis brengen met maximum van 1,5 m ³ per jaar
Eindhoven	Big Bag van 1 m ³ : € 14,- Big Bag van 1,5 m ³ € 21,- Sticker: € 7	Alles wat niet in groene of grijze container past. Kringlooplijn Eindhoven haalt gratis kringloopgoederen en textiel op aan huis en gaat kringloopwinkel openen. KCA wordt elke 4 weken opgehaald.	€ 2 voor alle stromen onder € 5 met fiets of voet gebracht, € 5 voor autobanden, snoeihout, blad/gras, niet verontreinigde grond, grof restafval (max 2m ³), € 11 voor bouw-/sloopafval (max 2m ³ of 1 aanhanger)	legitimatieplicht, 3 milieustraten
GAD Gooi en Vechtstreek	eerste m ³ gratis om de week, vanaf tweede kuub € 45 per m ³	Afval dat niet in de (mini)container past. Tuinafval, GHA, Wit-/bruingoed, hout, meubels, metalen, etc.	eerste m ³ gratis om de week, vanaf tweede kuub € 16 per m ³	glas, papier, textiel, KCA, metalen, aarde, puin en asbesthoudende stoffen gescheiden inleveren
Nijmegen (diftar)	eerste 2 keer in het jaar gratis met een maximum van 2 m ³ per keer, vanaf de derde keer voorrijkosten van € 20	fornuizen, (af)wasmachines, diepvriezers, koelkasten, matrassen, meubilair en snoeiafval	gratis 2 m ³ per keer	speciale tarieven voor autobanden met velg, bouw- en sloopafval, grond, geïmpregneerd hout, dakbedekking, etc.
Tynaarlo (diftar)	€ 38 per m ³ , vanaf tweede kuub € 25,50 per m ³	Tuinafval, GHA, Wit-/bruingoed	14 € ct per kilo	geen kosten voor kca, vlakglas, gips, banden zonder velg, kadavers, papier, oud ijzer, wit-/bruingoed, drankenverpakking

Bron: SenterNovem, 2007